

El present Conveni va entrar en vigor el 10 d'abril de 2006, data de recepció de l'última notificació encreuada entre les parts de compliment de requisits de dret intern, segons estableix el seu article 21.1. Igualment, amb data 10 d'abril es deixa d'aplicar el Conveni de la mateixa denominació signat a Lisboa el 20 de gener de 2004 (publicat en el BOE núm. 132, d'1-6-2004), segons estableix l'article 21.2 del present Conveni.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 5 de maig de 2006.—El secretari general tècnic, Francisco Fernández Fábregas.

MINISTERI D'AFERS EXTERIORS I DE COOPERACIÓ

8938 *CONVENI entre el Regne d'Espanya i la República de Croàcia per evitar la doble imposició i prevenir l'evasió fiscal en matèria d'impostos sobre la renda i el patrimoni, fet a Zagreb el 19 de maig de 2005. («BOE» 122, de 23-5-2006.)*

CONVENI ENTRE EL REGNE D'ESPANYA I LA REPÚBLICA DE CROÀCIA PER EVITAR LA DOBLE IMPOSICIÓ I PREVENIR L'EVASIÓ FISCAL EN MATÈRIA D'IMPOSTOS SOBRE LA RENDA I SOBRE EL PATRIMONI

El Regne d'Espanya i la República de Croàcia, amb la voluntat de concloure un Conveni per evitar la doble imposició i prevenir l'evasió fiscal en matèria d'impostos sobre la renda i sobre el patrimoni, han acordat

CAPÍTOL I

Àmbit d'aplicació del Conveni

Article 1. *Persones compreses.*

El present Conveni s'aplica a les persones residents d'un o dels dos estats contractants.

Article 2. *Impostos compresos.*

1. El present Conveni s'aplica als impostos sobre la renda i sobre el patrimoni exigibles per cadascun dels estats contractants, les seves subdivisions polítiques o les seves entitats locals, sigui quin sigui el sistema de la seva exacció.

2. Es consideren impostos sobre la renda i sobre el patrimoni els que graven la totalitat de la renda o del patrimoni o qualsevol part d'aquests, inclosos els impostos sobre els guanys derivats de l'alienació de béns mobles o immobles, els impostos sobre l'import de sous o salaris pagats per les empreses, així com els impostos sobre les plusvàlues.

3. Els impostos actuals als quals s'aplica aquest Conveni són, en particular:

- a) A Espanya:
 - (i) l'impost sobre la renda de les persones físiques;
 - (ii) l'impost sobre societats;
 - (iii) l'impost sobre la renda de no residents;
 - (iv) l'impost sobre patrimoni; i

- (v) els impostos locals sobre la renda i sobre el patrimoni; (anomenats d'ara endavant «impost espanyol»).

b) A Croàcia:

- (i) l'impost sobre els beneficis;
- (ii) l'impost sobre la renda;
- (iii) els impostos locals sobre la renda i qualsevol altre càrrec aplicat als impostos esmentats; (anomenats d'ara endavant «impost croat»).

4. El Conveni també s'aplica als impostos de naturalesa idèntica o anàloga que s'estableixin després de la seva signatura i que s'afegeixin als actuals o els substituïen. Les autoritats competents dels estats contractants s'han de comunicar mútuament les modificacions substancials que s'hagin introduït en les seves respectives legislacions fiscals.

CAPÍTOL II

Definicions

Article 3. *Definicions generals.*

1. Als efectes del present Conveni, llevat que del seu context s'infereixi una interpretació diferent:

a) el terme «Espanya» significa l'Estat espanyol i, utilitzat en sentit geogràfic, significa el territori de l'Estat espanyol, incloses les àrees exteriors al seu mar territorial en les quals, d'acord amb el dret internacional i en virtut de la seva legislació interna, l'Estat espanyol exerceixi o pugui exercir en el futur jurisdicció o drets de sobirania respecte del fons marí, el seu subsòl i aigües suprajacents, i els seus recursos naturals;

b) el terme «Croàcia» significa el territori de la República de Croàcia, així com les àrees marítimes, adjacents al límit exterior del seu mar territorial, inclòs el fons marí i el seu subsòl, sobre les quals la República de Croàcia exerceixi jurisdicció i drets de sobirania d'acord amb el dret internacional i amb la seva legislació interna.

c) les expressions «un Estat contractant» i «l'altre Estat contractant» signifiquen Espanya o Croàcia, segons el context;

d) el terme «impost» significa impost espanyol o impost croat, segons el context.

e) el terme «persona» comprèn les persones físiques, les societats i qualsevol altra agrupació de persones;

f) el terme «societat» significa qualsevol persona jurídica o qualsevol entitat que es consideri persona jurídica a efectes impositius;

g) el terme «empresa» s'aplica a la realització de qualsevol activitat econòmica;

h) les expressions «empresa d'un Estat contractant» i «empresa de l'altre Estat contractant» signifiquen, respectivament, una empresa explotada per un resident d'un Estat contractant i una empresa explotada per un resident de l'altre Estat contractant;

i) l'expressió «trànsit internacional» significa qualsevol transport efectuat per un vaixell o aeronau explotat per una empresa amb la seu de direcció efectiva situada en un Estat contractant, excepte quan el vaixell o aeronau només s'explotin entre punts situats en l'altre Estat contractant;

j) l'expressió «autoritat competent» significa:

- i) a Espanya: el ministre d'Economia i Hisenda o el seu representant autoritzat;

- ii) a Croàcia: el ministre d'Hisenda o el seu representant autoritzat;

k) el terme «nacional» significa:

- i) una persona física que tingui la nacionalitat d'un Estat contractant;

ii) una persona jurídica, societat de persones «partnership» o associació constituïda d'acord amb la legislació vigent en un Estat contractant.

k) l'expressió «activitat econòmica» inclou la prestació de serveis professionals i altres activitats de caràcter independent.

2. Per a l'aplicació del Conveni en qualsevol moment per un Estat contractant, qualsevol terme o expressió que no hi estigui definit, llevat que del seu context s'infereixi una interpretació diferent, el significat que en aquell moment li atribueixi la legislació d'aquest Estat relativa als impostos que són objecte del Conveni, de manera que preval el significat atribuït per la legislació fiscal sobre el que hauria de resultar d'altres branques del dret d'aquest Estat.

Article 4. *Resident.*

1. Als efectes d'aquest Conveni, l'expressió «resident d'un Estat contractant» significa qualsevol persona que, en virtut de la legislació d'aquest Estat, hi estigui subjecta a imposició per raó del seu domicili, residència, seu de direcció o qualsevol altre criteri de naturalesa anàloga, incloent-hi també aquest Estat i les seves subdivisions polítiques o entitats locals. Aquesta expressió no inclou, tanmateix, les persones que estiguin subjectes a imposició en aquest Estat exclusivament per la renda que obtinguin de fonts situades a l'Estat esmentat, o pel patrimoni que hi estigui situat.

2. Quan en virtut de les disposicions de l'apartat 1 una persona física sigui resident dels dos estats contractants, la seva situació s'ha de resoldre de la manera següent:

a) Aquesta persona es considera resident exclusivament de l'Estat on tingui un habitatge permanent a la seva disposició; si té un habitatge permanent a la seva disposició en els dos estats, es considera resident exclusivament de l'Estat amb el qual mantingui relacions personals i econòmiques més estretes (centre d'interessos vitals);

b) si no es pot determinar l'Estat en què aquesta persona té el centre dels seus interessos vitals, o si no té un habitatge permanent a la seva disposició en cap dels estats, es considera resident exclusivament de l'Estat on viu habitualment;

c) si viu habitualment en els dos estats, o no viu en cap dels dos, es considera resident exclusivament de l'Estat del qual sigui nacional;

d) si és nacional dels dos estats, o no ho és de cap dels dos, les autoritats competents dels estats contractants han de resoldre el cas de comú acord.

3. Quan, en virtut de les disposicions de l'apartat 1, una persona que no sigui una persona física sigui resident dels dos estats contractants, es considera resident exclusivament de l'Estat contractant on hi hagi la seva seu de direcció efectiva.

Article 5. *Establiment permanent.*

1. Als efectes del present Conveni, l'expressió «establiment permanent» significa un lloc fix de negocis mitjançant el qual una empresa du a terme tota la seva activitat o una part.

2. L'expressió «establiment permanent» comprèn, en particular:

- a) les seus de direcció;
- b) les sucursals;
- c) les oficines;
- d) les fàbriques;
- e) els tallers, i

f) les mines, els pous de petroli o de gas, les pedres o qualsevol altre lloc d'extracció de recursos naturals.

3. Una obra de construcció, instal·lació o muntatge només constitueix establiment permanent si la seva durada excedeix els dotze mesos.

4. No obstant les disposicions anteriors d'aquest article, es considera que l'expressió «establiment permanent» no inclou:

a) la utilització d'instal·lacions amb l'únic fi d'emmagatzemar, exposar o lliurar béns o mercaderies pertanyents a l'empresa;

b) el manteniment d'un dipòsit de béns o mercaderies pertanyents a l'empresa amb l'únic fi d'emmagatzemar-les, exposar-les o lliurar-les;

c) el manteniment d'un dipòsit de béns o mercaderies pertanyents a l'empresa amb l'únic fi que siguin transformades per una altra empresa;

d) el manteniment d'un lloc fix de negocis amb l'únic fi de comprar béns o mercaderies, o de recollir informació, per a l'empresa;

e) el manteniment d'un lloc fix de negocis amb l'únic fi de realitzar per a l'empresa qualsevol altra activitat de caràcter auxiliar o preparatori;

f) el manteniment d'un lloc fix de negocis amb l'únic fi de realitzar qualsevol combinació de les activitats esmentades als subapartats a) a e), amb la condició que el conjunt de l'activitat del lloc fix de negocis que resulti d'aquesta combinació conservi el seu caràcter auxiliar o preparatori.

5. No obstant el que disposen els apartats 1 i 2, quan una persona, diferent d'un agent independent al qual sigui aplicable l'apartat 6, actuï per compte d'una empresa i tingui i exerceixi habitualment en un Estat contractant poders que la facultin per subscriure contractes en nom de l'empresa, es considera que aquesta empresa té un establiment permanent en aquest Estat respecte de les activitats que aquesta persona dugui a terme per a l'empresa, llevat que les activitats d'aquesta persona es limitin a les esmentades a l'apartat 4 i que, si han estat realitzades per mitjà d'un lloc fix de negocis, no hagin determinat la consideració d'aquest lloc fix de negocis com un establiment permanent d'acord amb les disposicions d'aquest apartat.

6. No es considera que una empresa té un establiment permanent en un Estat contractant pel sol fet que dugui a terme les seves activitats en aquest Estat per mitjà d'un corredor, un comissionista general o qualsevol altre agent independent, sempre que aquestes persones actuïn dins del marc ordinari de la seva activitat.

7. El fet que una societat resident d'un Estat contractant controli o sigui controlada per una societat resident de l'altre Estat contractant, o que realitzi activitats empresarials en aquest altre Estat (ja sigui per mitjà d'establiment permanent o d'una altra manera), no converteix per si mateix cap d'aquestes societats en establiment permanent de l'altra.

CAPÍTOL III

Imposició de les rendes

Article 6. *Rendes immobiliàries.*

1. Les rendes que un resident d'un Estat contractant obtingui de béns immobles (incloses les rendes d'exploacions agrícoles o forestals) situats en l'altre Estat contractant es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. L'expressió «béns immobles» té el significat que li atribueixi el dret de l'Estat contractant en què els béns estiguin situats. Aquesta expressió comprèn, en tot cas, els béns accessoris als béns immobles, el bestiar i l'equip utilitzat en les explotacions agrícoles i forestals, els drets als quals siguin aplicables les disposicions de dret privat relatives als béns immobles, l'usdefruit de béns immobles i el dret a percebre pagaments fixos o variables en contraprestació per l'explotació, o la concessió de l'explotació, de jaciments minerals, fonts i altres recursos naturals; els vaixells, les embarcacions i les aeronaus no tenen la consideració de béns immobles.

3. Les disposicions de l'apartat 1 són aplicables als rendiments derivats de la utilització directa, l'arrendament o parceria, així com de qualsevol altra forma d'explotació dels béns immobles.

4. Les disposicions dels apartats 1 i 3 també s'apliquen a les rendes derivades dels béns immobles d'una empresa.

Article 7. *Beneficis empresarials.*

1. Els beneficis d'una empresa d'un Estat contractant només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat, si no és que l'empresa realitza la seva activitat en l'altre Estat contractant per mitjà d'un establiment permanent situat en aquest. Si l'empresa realitza la seva activitat d'aquesta manera, els beneficis de l'empresa es poden sotmetre a imposició en l'altre Estat, però només en la mesura que siguin imputables a aquest establiment permanent.

2. Sense perjudici de les disposicions de l'apartat 3, quan una empresa d'un Estat contractant realitzi la seva activitat en l'altre Estat contractant per mitjà d'un establiment permanent que hi estigui situat, en cada Estat contractant s'han d'atribuir a l'establiment permanent els beneficis que aquest hagi pogut obtenir si hagués estat una empresa diferent i separada que realitzés les mateixes activitats o similars, en les mateixes o similars condicions i tractés amb total independència amb l'empresa de la qual és establiment permanent.

3. Per determinar el benefici de l'establiment permanent es permet la deducció de les despeses realitzades per als fins de l'establiment permanent, compreses les despeses de direcció i generals d'administració per als mateixos fins, tant si s'efectuen a l'Estat contractant on hi ha l'establiment permanent com en una altra part.

4. Mentre sigui usual en un Estat contractant determinar els beneficis imputables a un establiment permanent sobre la base d'un repartiment dels beneficis totals de la empresa entre les seves diverses parts, el que estableix l'apartat 2 no ha d'impedir que aquest Estat contractant determini d'aquesta manera els beneficis imposables; tanmateix, el mètode de repartiment adoptat ha de ser de tal manera que el resultat obtingut sigui conforme als principis que conté aquest article.

5. No s'atribueixen beneficis a un establiment permanent per raó de la sola compra de béns o mercaderies per part d'aquest establiment permanent per a l'empresa.

6. Als efectes dels apartats anteriors, els beneficis imputables a l'establiment permanent s'han de determinar cada any pel mateix mètode, tret que hi hagi motius vàlids i suficients per procedir d'una altra manera.

7. Quan els beneficis comprenguin rendes regulades separadament en altres articles d'aquest Conveni, les disposicions d'aquells no queden afectades per les d'aquest article.

Article 8. *Transport marítim i aeri.*

1. Els beneficis procedents de l'explotació de vaixells, aeronaus o vehicles de carretera en trànsit internacional només es poden sotmetre a imposició a l'Estat contractant en què estigui situada la seu de direcció efectiva de l'empresa.

2. Si la seu de direcció efectiva d'una empresa de transport marítim està a bord d'un vaixell, es considera situada a l'Estat contractant on estigui el port base del vaixell, o si no existeix aquest port base, a l'Estat contractant del qual sigui resident la persona que explota el vaixell.

3. Les disposicions de l'apartat 1 s'apliquen també als beneficis procedents de la participació en un «pool», en una explotació en comú o en un organisme d'explotació internacional.

Article 9. *Empreses associades.*

1. Quan

a) una empresa d'un Estat contractant participi directament o indirectament en la direcció, el control o el capital d'una empresa de l'altre Estat contractant, o

b) unes mateixes persones participin directament o indirectament en la direcció, el control o el capital d'una empresa d'un Estat contractant i d'una empresa de l'altre Estat contractant,

i en els dos casos les dues empreses estiguin unides, en les seves relacions comercials o financeres, per condicions acceptades o imposades que difereixin de les que serien acordades per empreses independents, els beneficis que hauria obtingut una de les empreses si no existissin les condicions esmentades, i que, de fet, no s'han produït a causa d'aquestes, es poden incloure en els beneficis d'aquesta empresa i sotmetre's a imposició en conseqüència.

2. Quan un Estat contractant inclogui en els beneficis d'una empresa d'aquest Estat –i, en conseqüència, sotmeti a imposició– els beneficis sobre els quals una empresa de l'altre Estat ha estat sotmesa a imposició en aquest altre Estat contractant, i aquest altre Estat reconegui que els beneficis inclosos així són beneficis que haurien estat realitzats per l'empresa de l'Estat esmentat en primer lloc si les condicions convingudes entre les dues empreses haguessin estat les que s'haurien convingut entre empreses independents, aquest altre Estat ha de practicar l'ajust que escaigui en la quantia de l'impost que ha gravat aquests beneficis. Per determinar aquest ajust s'han de tenir en compte les altres disposicions del present Conveni i les autoritats competents dels estats contractants s'han de consultar en cas que sigui necessari.

Article 10. *Dividends.*

1. Els dividends pagats per una societat resident d'un Estat contractant a un resident de l'altre Estat contractant es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. Tanmateix, els dividends també es poden sotmetre a imposició a l'Estat contractant en què resideixi la societat que paga els dividends i segons la legislació d'aquest Estat, però si el beneficiari efectiu dels dividends és un resident de l'altre Estat contractant, l'impost exigít així no pot excedir el 15 per cent de l'import brut dels dividends.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, l'Estat contractant en què la societat que paga els dividends sigui resident ha de considerar exempts els dividends pagats per aquesta societat a una societat el capital de la qual estigui totalment o parcialment dividit en accions o

participacions i que sigui resident de l'altre Estat contractant, sempre que aquesta posseeixi directament almenys el 25 per cent del capital de la societat que paga els dividends.

Aquests dos últims paràgrafs no afecten la imposició de la societat respecte dels beneficis amb càrrec als quals es paguen els dividends.

3. El terme «dividends» en el sentit d'aquest article significa els rendiments de les accions, de les accions o bons de gaudi, de les parts de mines, de les parts de fundador o altres drets que permetin participar en els beneficis, excepte els de crèdit, així com els rendiments d'altres participacions socials subjectes al mateix règim fiscal que els rendiments de les accions per la legislació de l'Estat del qual la societat que realitza la distribució sigui resident.

4. Les disposicions dels apartats 1 i 2 no són aplicables si el beneficiari efectiu dels dividends, resident d'un Estat contractant, realitza en l'altre Estat contractant, del qual és resident la societat que paga els dividends, una activitat empresarial a través d'un establiment permanent que hi està situat, i la participació que generen els dividends està vinculada efectivament a l'esmentat establiment permanent. En aquest cas, s'apliquen les disposicions de l'article 7.

5. Quan una societat resident d'un Estat contractant obtingui beneficis o rendes procedents de l'altre Estat contractant, aquest altre Estat no pot exigir cap impost sobre els dividends pagats per la societat, llevat de la mesura que aquests dividends es paguin a un resident d'aquest altre Estat o la participació que genera els dividends estigui vinculada efectivament a un establiment permanent situat en aquest altre Estat, ni pot sotmetre els beneficis no distribuïts de la societat a un impost sobre aquests, encara que els dividends pagats o els beneficis no distribuïts consisteixin, totalment o parcialment, en beneficis o rendes procedents d'aquest altre Estat.

Article 11 *Interessos.*

1. Els interessos procedents d'un Estat contractant i pagats a un resident de l'altre Estat contractant es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. Tanmateix, aquests interessos també es poden sotmetre a imposició a l'Estat contractant del qual procedeixin i segons la legislació d'aquest Estat, però si el beneficiari efectiu dels interessos és un resident de l'altre Estat contractant, l'impost així exigit no pot excedir el 8 per cent de l'import brut dels interessos.

3. No obstant les disposicions de l'apartat 2, els interessos procedents d'un Estat contractant i pagats a un resident de l'altre Estat contractant només es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat si el receptor dels interessos és el seu beneficiari efectiu i els interessos esmentats:

- a) es paguen per raó de crèdits concedits per un banc de l'Estat contractant esmentat en primer lloc;
- b) es paguen en relació amb la venda a crèdit d'equips industrials, comercials o científics, que serveixin al contribuent per desenvolupar la seva activitat;
- c) es paguen en relació amb la venda a crèdit de mercaderia per una empresa a una altra empresa;
- d) es paguen a l'altre Estat contractant, al Banc Central o a altres bancs la titularitat dels quals sigui íntegrament de l'altre Estat contractant, o per una institució financera que posseeixi o controli l'altre Estat contractant, incloses les seves subdivisions polítiques i entitats locals.

4. El terme «interessos» en el sentit d'aquest article significa els rendiments de crèdits de qualsevol naturalesa, amb o sense garantia hipotecària o clàusula de par-

ticipació en els beneficis del deutor, i en particular, els rendiments de valors públics i els rendiments de bons o obligacions, incloses les primes i lots units a aquests títols, així com qualsevol altres rendes que se sotmetin al mateix règim que els rendiments dels capitals prestats per la legislació fiscal de l'Estat del qual procedeixin les rendes. Les penalitzacions per mora en el pagament no es consideren interessos a efectes del present article.

5. Les disposicions dels apartats 1, 2 i 3 no s'apliquen si el beneficiari efectiu dels interessos, resident d'un Estat contractant, realitza en l'altre Estat contractant, del qual procedeixen els interessos, una activitat empresarial per mitjà d'un establiment permanent situat en aquest altre Estat, i el crèdit que genera els interessos està vinculat efectivament a l'esmentat establiment permanent. En aquest cas s'apliquen les disposicions de l'article 7.

6. Els interessos es consideren procedents d'un Estat contractant quan el deutor sigui un resident d'aquest Estat. Tanmateix, quan el deutor dels interessos, sigui resident o no d'un Estat contractant, tingui en un Estat contractant un establiment permanent en relació amb el qual s'hagi contret el deute pel qual es paguen els interessos, i que suporti la seva càrrega, aquests interessos es consideren procedents de l'Estat en què estigui situat l'establiment permanent.

7. Quan, per raó de les relacions especials existents entre el deutor i el beneficiari efectiu, o de les quals l'un i l'altre mantinguin amb tercers l'import dels interessos, tenint en compte el crèdit pel qual es paguin, excedeixi el que hagin convingut el deutor i el creditor en absència d'aquestes relacions, les disposicions d'aquest article només s'apliquen a aquest últim import. En aquest cas, la quantia en excés es pot sotmetre a imposició d'acord amb la legislació de cada Estat contractant, tenint en compte les altres disposicions del present Conveni.

Article 12. *Cànons o regalies.*

1. Els cànons o regalies procedents d'un Estat contractant el beneficiari efectiu dels quals sigui un resident de l'altre Estat contractant es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat contractant.

2. Tanmateix, els cànons o regalies també es poden sotmetre a imposició a l'Estat contractant del qual procedeixin i segons la legislació d'aquest Estat, però si el beneficiari efectiu dels cànons o regalies és un resident de l'altre Estat contractant, l'impost exigit així no pot excedir el 8 per cent de l'import brut dels dits cànons o regalies.

3. El terme «cànons» o «regalies» en el sentit d'aquest article significa les quantitats de qualsevol classe pagades per l'ús, o la concessió d'ús, de drets d'autor sobre obres literàries, artístiques o científiques, incloses les pel·lícules cinematogràfiques o pel·lícules, cintes i altres mitjans de reproducció de la imatge i el so, de patents, marques de fàbrica o de comerç, dibuixos o models, plànols, fórmules o procediments secrets, o per l'ús, o la concessió d'ús, d'equips industrials, comercials o científics, o per informació relativa a experiències industrials, comercials o científiques.

4. Les disposicions dels apartats 1 i 2 no s'apliquen si el beneficiari efectiu dels cànons o regalies, resident d'un Estat contractant, realitza en l'altre Estat contractant, del qual procedeixen els cànons o regalies, una activitat empresarial per mitjà d'un establiment permanent situat en aquest altre Estat i el dret o bé pel qual es paguen els cànons o regalies està vinculat efectivament a l'esmentat establiment permanent. En aquest cas s'apliquen les disposicions de l'article 7.

5. Els cànons o regalies es consideren procedents d'un Estat contractant quan el pagador sigui un resident d'aquest Estat. Tanmateix, quan el pagador dels cànons o regalies, sigui resident o no d'un Estat contractant, tingui

en un dels estats contractants un establiment permanent en relació amb el qual s'hagi contret l'obligació de pagament dels cànon o regalies, i que suporti la seva càrrega, els cànon o regalies es consideren procedents de l'Estat contractant en què estigui situat l'establiment permanent.

6. Quan per raó de les relacions especials existents entre el deutor i el beneficiari efectiu, o de les que l'un i l'altre mantinguin amb tercers, l'import dels cànon o regalies, tenint en compte l'ús, el dret o la informació pels quals es paguen, excedeixi el que haurien convingut el deutor i el beneficiari efectiu en absència d'aquestes relacions, les disposicions d'aquest article només s'apliquen a aquest últim import. En aquest cas, la quantia en excés es pot sotmetre a imposició d'acord amb la legislació de cada Estat contractant, tenint en compte les altres disposicions del present Conveni.

Article 13. *Guanys de capital.*

1. Els guanys que un resident d'un Estat contractant obtingui de l'alienació de béns immobles tal com es defineixen a l'article 6, situats en l'altre Estat contractant, es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. Els guanys derivats de l'alienació de béns mobles que formin part de l'actiu d'un establiment permanent que una empresa d'un Estat contractant tingui en l'altre Estat contractant, compresos els guanys derivats de l'alienació de l'esmentat establiment permanent (sol o amb el conjunt de l'empresa), es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat contractant.

3. Els guanys derivats de l'alienació de vaixells o aeronaus explotats en trànsit internacional o de béns mobles afectes a l'explotació d'aquests vaixells o aeronaus, només es poden sotmetre a imposició a l'Estat contractant en què estigui situada la seu de direcció efectiva de l'empresa.

4. Els guanys obtinguts per un resident d'un Estat contractant de l'alienació d'accions o participacions similars el patrimoni de les quals consisteixi en més d'un 50%, directament o indirectament, en béns immobles situats en l'altre Estat contractant es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

5. Els guanys derivats de l'alienació de qualsevol altre bé diferent dels esmentats als apartats 1, 2, 3 i 4 només es poden sotmetre a imposició a l'Estat contractant en què resideixi el transmissor.

Article 14. *Rendes del treball.*

1. Sense perjudici del que disposen els articles 15, 17 i 18, els sous, salaris i altres remuneracions semblants obtinguts per un resident d'un Estat contractant per raó d'una ocupació només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat excepte si la feina es du a terme en l'altre Estat contractant. Si la feina es realitza d'aquesta manera, les remuneracions que en deriven es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. No obstant el que disposa l'apartat 1, les remuneracions obtingudes per un resident d'un Estat contractant per raó d'una feina exercida en l'altre Estat contractant només es pot sotmetre a imposició a l'Estat esmentat en primer lloc si:

a) el receptor roman a l'altre Estat durant un període o períodes d'una durada que no excedeixi en conjunt els 183 dies en qualsevol període de dotze mesos que comenci o acabi l'any civil considerat, i

b) les remuneracions les paga un ocupador que no sigui resident de l'altre Estat, o en nom seu, i

c) les remuneracions no les suporta un establiment permanent que l'ocupador tingui a l'altre Estat.

3. No obstant les disposicions precedents d'aquest article, les remuneracions obtingudes per raó d'una feina exercida a bord d'un vaixell o una aeronau explotada en trànsit internacional es poden sotmetre a imposició a l'Estat contractant en què estigui situada la seu de direcció efectiva de l'empresa.

Article 15. *Participacions de consellers.*

Les participacions i altres retribucions similars que un resident d'un Estat contractant obtingui com a membre d'un consell d'administració d'una societat resident de l'altre Estat contractant es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

Article 16. *Artistes i esportistes.*

1. No obstant el que disposen els articles 7 i 14, les rendes que un resident d'un Estat contractant obtingui de l'exercici de la seva activitat personal en l'altre Estat contractant en qualitat d'artista de l'espectacle, actor de teatre, cinema, ràdio o televisió, o músic, o com a esportista, es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. No obstant les disposicions dels articles 7 i 14, quan les rendes derivades de les activitats realitzades per un artista o esportista personalment i en aquesta qualitat s'atribueixin, no al mateix artista o esportista sinó a una altra persona, aquestes rendes es poden sotmetre a imposició a l'Estat contractant en què es duiguin a terme les activitats de l'artista o esportista.

Article 17. *Pensions.*

Sense perjudici del que disposa l'apartat 2 de l'article 18, les pensions i remuneracions anàlogues pagades a un resident d'un Estat contractant per raó d'una feina anterior només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat.

Article 18. *Funció pública.*

1. a) Els sous, salaris i altres remuneracions similars, excloses les pensions, pagats per un Estat contractant o per una de les seves subdivisions polítiques o entitats locals a una persona física per raó de serveis prestats a aquest Estat o a aquesta subdivisió o entitat, només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat.

b) Tanmateix, els sous, salaris i remuneracions similars només es poden sotmetre a imposició en l'altre Estat contractant si els serveis es presten en aquest Estat i la persona física és un resident d'aquest Estat que:

(i) és nacional d'aquest Estat; o

(ii) no ha adquirit la condició de resident d'aquest Estat només per prestar els serveis.

2. a) Les pensions pagades per un Estat contractant o per una de les seves subdivisions polítiques o entitats locals, o bé directament o bé amb càrrec a fons constituïts, a una persona física per raó de serveis prestats a aquest Estat o a aquesta subdivisió o entitat, només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat.

b) Tanmateix, aquestes pensions només es poden sotmetre a imposició a l'altre Estat contractant si la persona física és resident i nacional d'aquest Estat.

3. El que disposen els articles 14, 15, 16 i 17 s'aplica als sous, salaris i altres remuneracions similars, i a les pensions, pagats per raó de serveis prestats en el marc d'una activitat empresarial realitzada per un Estat contractant o per una de les seves subdivisions polítiques o entitats locals.

Article 19. Estudiants.

Les quantitats que rebí per cobrir les despeses de manteniment, estudis o formació pràctica un estudiant, un aprenent o una persona en pràctiques que sigui, o hagi estat immediatament abans d'arribar a un Estat contractant, resident de l'altre Estat contractant i que estigui a l'Estat esmentat en primer lloc amb l'únic fi de prosseguir els seus estudis o formació pràctica, no es poden sotmetre a imposició en aquest Estat sempre que procedeixin de fonts situades fora d'aquest Estat.

Article 20. Altres rendes.

1. Les rendes d'un resident d'un Estat contractant, sigui quina sigui la seva procedència, no esmentades en els anteriors articles del present Conveni, se sotmeten a imposició únicament en aquest Estat.

2. El que disposa l'apartat 1 no és aplicable a les rendes, diferents de les derivades de béns immobles en el sentit de l'apartat 2 de l'article 6, quan el beneficiari de les rendes, resident d'un Estat contractant, realitzi en l'altre Estat contractant una activitat empresarial per mitjà d'un establiment permanent situat en aquest altre Estat, i el dret o el bé pel qual es paguen les rendes estigui vinculat efectivament amb l'esmentat establiment permanent. En aquest cas, són aplicables les disposicions de l'article 7.

CAPÍTOL IV**Imposició del patrimoni****Article 21. Patrimoni.**

1. El patrimoni constituït per béns immobles en el sentit de l'article 6, que posseeixi un resident d'un Estat contractant i estigui situat en l'altre Estat contractant, es pot sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. El patrimoni constituït per béns mobles que formi part de l'actiu d'un establiment permanent que una empresa d'un Estat contractant posseeixi en l'altre Estat contractant es pot sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

3. El patrimoni constituït per vaixells o aeronaus explotats en trànsit internacional, així com per béns mobles afectes a l'explotació d'aquests vaixells o aeronaus, només es pot sotmetre a imposició a l'Estat contractant en què estigui situada la seu de direcció efectiva de l'empresa.

4. Tots els altres elements patrimonials d'un resident d'un Estat contractant només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat.

CAPÍTOL V**Mètodes per eliminar la doble imposició****Article 22. Eliminació de la doble imposició.**

1. A Espanya, la doble imposició s'evita d'acord amb les disposicions de la seva legislació interna o amb les disposicions següents, de conformitat amb la legislació interna espanyola:

a) Quan un resident d'Espanya obtingui rendes o posseeixi elements patrimonials que, d'acord amb les disposicions del present Conveni, es puguin sotmetre a imposició a Croàcia, Espanya permet:

i) la deducció de l'impost sobre la renda d'aquest resident per un import igual a l'impost sobre la renda pagat a Croàcia;

ii) la deducció de l'impost sobre el patrimoni d'aquest resident per un import igual a l'impost pagat a Croàcia sobre aquests elements patrimonials;

iii) la deducció de l'impost sobre societats efectivament pagat per la societat que reparteix els dividendes, corresponent als beneficis amb càrrec als quals els esmentats dividendes es paguen, es concedeix d'acord amb la legislació interna d'Espanya.

Tanmateix, aquesta deducció no pot excedir la part de l'impost sobre la renda o l'impost sobre el patrimoni, calculats abans de la deducció, corresponent a la renda o als elements patrimonials que es puguin sotmetre a imposició a Croàcia.

b) Quan, d'acord amb qualsevol disposició del present Conveni, les rendes obtingudes per un resident d'Espanya, o el patrimoni que posseeixi, estiguin exempts d'impostos a Espanya, Espanya, no obstant això, pot prendre en consideració les rendes o el patrimoni exempts per calcular l'impost sobre la resta de les rendes o del patrimoni d'aquest resident.

2. A Croàcia, la doble imposició s'evita de la manera següent:

a) Quan un resident de Croàcia obtingui rendes o posseeixi patrimoni que, d'acord amb les disposicions del present Conveni, es puguin sotmetre a imposició a Espanya, Croàcia permet:

i) la deducció de l'impost sobre la renda d'aquest resident per un import igual a l'impost sobre la renda pagat a Espanya;

ii) la deducció de l'impost sobre el patrimoni d'aquest resident per un import igual a l'impost sobre el patrimoni pagat a Espanya;

Tanmateix, aquesta deducció no pot excedir la part de l'impost sobre la renda o l'impost sobre el patrimoni, calculats abans de la deducció, corresponent a la renda o al patrimoni que es pugui sotmetre a imposició a Espanya.

b) Quan, d'acord amb qualsevol disposició del present Conveni, les rendes obtingudes per un resident de Croàcia, o el patrimoni que posseeixi, estiguin exempts d'impostos a Croàcia, Croàcia, no obstant això, pot prendre en consideració les rendes o el patrimoni exempts per calcular l'impost sobre la resta de les rendes o del patrimoni d'aquest resident.

CAPÍTOL VI**Disposicions especials****Article 23. No-discriminació.**

1. Els nacionals d'un Estat contractant no estan sotmesos en l'altre Estat contractant a cap impost ni obligació relativa a aquest que no s'exigeixi o que sigui més costós que aquell al qual estiguin o puguin estar sotmesos els nacionals d'aquest altre Estat que estiguin en les mateixes condicions, en particular respecte a la residència. No obstant el que disposa l'article 1, aquesta disposició també s'ha d'aplicar a les persones que no siguin residents d'un o de cap dels estats contractants.

2. Els establiments permanents que una empresa d'un Estat contractant tingui en l'altre Estat contractant no estan sotmesos a imposició en aquest Estat de manera menys favorable que les empreses d'aquest altre Estat que exerceixin les mateixes activitats. Aquesta disposició no es pot interpretar en el sentit d'obligar un Estat contractant a concedir als residents de l'altre Estat contractant les deduccions personals, desgravacions i reduccions impositives que atorgui als seus propis residents en consideració al seu estat civil o càrregues familiars.

3. Llevat que s'apliquin les disposicions de l'apartat 1 de l'article 9, de l'apartat 7 de l'article 11, o de l'apartat 6 de l'article 12, els interessos, cànon i altres despeses pagats per una empresa d'un Estat contractant a un resident de l'altre Estat contractant són deduïbles per determinar els beneficis subjectes a imposició de l'empresa esmentada, en les mateixes condicions que si s'haguessin pagat a un resident de l'Estat esmentat en primer lloc. Igualment, els deutes d'una empresa d'un Estat contractant concretes amb un resident de l'altre Estat contractant són deduïbles per determinar el patrimoni sotmès a imposició de l'esmentada empresa en les mateixes condicions que si s'haguessin concretat amb un resident de l'Estat esmentat en primer lloc.

4. Les empreses d'un Estat contractant el capital de les quals estigui, totalment o parcialment, posseït o controlat, directament o indirectament, per un o diversos residents de l'altre Estat contractant, no se sotmeten a l'Estat esmentat en primer lloc a cap impost o obligació relativa a aquest que no s'exigeixi o que sigui més costós que aquell al qual estiguin o puguin estar sotmeses altres empreses similars de l'Estat esmentat en primer lloc.

5. No obstant el que disposa l'article 2, les disposicions d'aquest article s'apliquen a tots els impostos sigui quina sigui la seva naturalesa o denominació.

Article 24. *Procediment amistós.*

1. Quan una persona consideri que les mesures adoptades per un o pels dos estats contractants l'impliquen o poden implicar-li una imposició que no estigui conforme a les disposicions del present Conveni, amb independència dels recursos previstos pel dret intern d'aquests estats, es pot sotmetre el seu cas a l'autoritat competent de l'Estat contractant del qual sigui resident o, si és aplicable l'apartat 1 de l'article 23, a la de l'Estat contractant del qual sigui nacional. El cas s'ha de plantejar dins dels tres anys següents a la primera notificació de la mesura que impliqui una imposició no conforme a les disposicions del Conveni.

2. L'autoritat competent, si la reclamació li sembla fundada i si no pot arribar per ella mateixa a una solució satisfactòria, ha de fer el possible per resoldre la qüestió mitjançant un acord amistós amb l'autoritat competent de l'altre Estat contractant, a fi d'evitar una imposició que no s'ajusti a aquest Conveni. L'acord és aplicable independentment dels terminis que preveu el dret intern dels estats contractants.

3. Les autoritats competents dels estats contractants han de fer el possible per resoldre les dificultats o els dubtes que plantegi la interpretació o aplicació del Conveni mitjançant un acord amistós. També es poden posar d'acord per intentar evitar la doble imposició en els casos no previstos en el Conveni.

4. A fi d'arribar a un acord en el sentit dels apartats anteriors, les autoritats competents dels estats contractants es poden comunicar directament, fins i tot en el si d'una comissió mixta integrada per elles mateixes o els seus representants.

Article 25. *Intercanvi d'informació.*

1. Les autoritats competents dels estats contractants han d'intercanviar la informació que previsiblement els pugui interessar per aplicar el que disposa el present Conveni o per a l'administració o l'aplicació del dret intern relatiu als impostos de qualsevol naturalesa o denominació exigibles pels estats contractants, les seves subdivisions polítiques o les seves entitats locals, en la mesura que la imposició exigida així no sigui contrària al Conveni. L'intercanvi d'informació no està limitat pels articles 1 i 2.

2. La informació rebuda per un Estat contractant en virtut de l'apartat 1 es manté en secret de la mateixa manera que la informació obtinguda en virtut del dret intern d'aquest Estat i només es comunica a les persones o autoritats (inclosos els tribunals i òrgans administratius) encarregades de la gestió o recaptació dels impostos a què es fa referència a l'apartat 1, dels procediments declaratius o executius relatius a aquests impostos, o de la resolució dels recursos relatius a aquests. Les persones o autoritats esmentades només han d'utilitzar aquesta informació per als fins esmentats. Poden revelar la informació en les audiències públiques dels tribunals o en les sentències judicials.

3. En cap cas les disposicions dels apartats 1 i 2 es poden interpretar en el sentit d'obligar un Estat contractant a:

a) adoptar mesures administratives contràries a la seva legislació i pràctica administrativa, o a les de l'altre Estat contractant;

b) subministrar informació que no es pugui obtenir sobre la base de la seva pròpia legislació o en l'exercici de la seva pràctica administrativa normal, o de les de l'altre Estat contractant;

c) subministrar informació que reveli un secret empresarial, industrial, comercial o professional, o un procediment industrial, o informació la comunicació de la qual sigui contrària a l'ordre públic (ordre públic).

4. Quan un Estat contractant sol·liciti informació en virtut del present article, l'altre Estat contractant ha d'utilitzar les mesures per recollir informació de què disposi amb la finalitat d'obtenir la informació sol·licitada, encara que aquest altre Estat contractant pugui no necessitar la informació esmentada per als seus propis fins tributaris. L'obligació precedent està limitada pel que disposa l'apartat 3, excepte quan aquestes limitacions impedissin a un Estat contractant proporcionar informació exclusivament per l'absència d'interès nacional en aquesta.

5. En cap cas les disposicions de l'apartat 3 s'han d'interpretar en el sentit d'impedir a un Estat contractant proporcionar informació únicament perquè aquesta estigui en poder de bancs, altres institucions financeres o de qualsevol persona que actuï en qualitat representativa o fiduciària, inclosos els agents designats, o perquè estigui relacionada amb accions o participacions en una societat o en una altra agrupació de persones.

Article 26. *Membres de missions diplomàtiques i d'oficines consulars.*

Les disposicions del present Conveni no afecten els privilegis fiscals de què gaudeixin els membres de les missions diplomàtiques o de les oficines consulars d'acord amb els principis generals del dret internacional o en virtut de les disposicions d'acords especials.

CAPÍTOL VII

Disposicions finals

Article 27. *Entrada en vigor.*

El present Conveni entra en vigor en la data que es rebí l'última de les notificacions lliurades per via diplomàtica mitjançant les quals els estats contractants es notifiquin que han complert els procediments exigits pel seu dret intern per a l'entrada en vigor del present Conveni. Les disposicions del present Conveni tenen efecte respecte de les rendes obtingudes i del patrimoni que es posseeixin en els anys fiscals que comencin a partir de l'1 de gener (inclusivament) de l'any civil següent al d'entrada en vigor del Conveni.

Article 28. Denúncia.

El present Conveni roman en vigor fins que un dels estats contractants comunicui per via diplomàtica a l'altre Estat contractant la seva intenció de denunciar-lo. La comunicació es pot fer fins al trentè dia de juny (inclusivament) de qualsevol any civil una vegada transcorregut un termini de cinc anys des de la data d'entrada en vigor del Conveni. En aquest cas, les seves disposicions deixen de tenir efecte respecte de les rendes obtingudes o del patrimoni que es posseeixi en els anys fiscals que comencin a partir de l'1 de gener (inclusivament) de l'any civil següent al de la comunicació de la denúncia.

Per donar fe de tot això, els signataris, degudament autoritzats a l'efecte, han signat el present Conveni.

Fet a Zagreb el 19 de maig de 2005 en dos originals, en les llengües espanyola, croata i anglesa, tots els textos són igualment autèntics. En cas de divergència entre qualsevol dels textos preval l'escrit en llengua anglesa.

Pel Regne d'Espanya,	Per la República de Croàcia,
<i>Miguel Ángel Moratinos Cuyaubé,</i>	<i>Ivan Šuker,</i>
Ministre d'Afers Exteriors i de Cooperació	Ministre de Finances

PROTOCOL

En el moment de procedir a la signatura del Conveni entre el Regne d'Espanya i la República de Croàcia per evitar la doble imposició i prevenir l'evasió fiscal en matèria d'impostos sobre la renda i sobre el patrimoni, els signataris han convingut les disposicions següents que formen part integrant del Conveni:

I. Amb referència als articles 2, 4, 21, 22, 27 i 28

Les disposicions relatives als impostos sobre el patrimoni s'apliquen només en la mesura que els dos estats contractants gravin un impost sobre el patrimoni (impost sobre patrimoni net).

II. Amb referència a l'article 7

Quan una empresa d'un Estat contractant dugui a terme una activitat en l'altre Estat contractant per mitjà d'un establiment permanent que hi estigui situat, els beneficis d'aquest establiment no es determinen sobre la base de l'import total percebut per l'empresa, sinó que només es determinen sobre la base de la renda de l'empresa que sigui imputable a l'activitat real de l'establiment permanent en relació amb aquesta activitat. Concretament, en el cas de contractes per a l'exploració, subministrament, instal·lació o construcció d'equips o instal·lacions industrials, comercials o científics, o d'obres públiques, quan l'empresa tingui un establiment permanent, els beneficis atribuïbles a aquest establiment no es determinen sobre la base de l'import total del contracte, sinó només sobre la part del contracte que realment dugui a terme l'establiment permanent a l'Estat contractant en què està situat. Els beneficis atribuïbles a la part del contracte que dugui a terme la seu principal de l'empresa, només es poden sotmetre a imposició a l'Estat contractant en què l'empresa sigui resident.

III. Amb referència a l'article 11

Les disposicions del dret intern de qualsevol dels estats contractants en virtut de les quals els interessos pagats per una o l'altra societat siguin considerats divi-

dends o distribució de beneficis, no computables en el càlcul dels beneficis subjectes a imposició de la societat que els paga, no són aplicables quan els esmentats interessos es paguin a una societat resident de l'altre Estat contractant que sigui la seva beneficiària efectiva.

IV. Amb referència als articles 11 i 12

Després d'un període de cinc anys des de l'entrada en vigor del present Conveni, els tipus esmentats en aquests articles són els següents:

- Article 11 apartat 2: 0%;
- Article 12 apartat 2: 0%.

V. Amb referència als articles 10, 11, 12 i 13

a) No obstant les disposicions d'aquest Conveni, una societat resident d'un Estat contractant en la qual socis no residents d'aquest Estat participin, directament o indirectament, en més del 50 per cent, no té dret a les exempcions o beneficis fiscals que estableix el present Conveni respecte de dividends, interessos, cànon i guanys de capital procedents de l'altre Estat contractant. Aquesta disposició no és aplicable quan la societat esmentada realitzi operacions empresarials substantives, diferents de la simple tinença d'accions o béns, a l'Estat contractant del qual sigui resident.

b) Una societat que, d'acord amb l'epígraf precedent, no tingui dret als beneficis del Conveni respecte de les esmentades categories de renda pot obtenir, no obstant això, els beneficis esmentats si les autoritats competents dels estats contractants convenen, d'acord amb l'article 25 d'aquest Conveni, que la constitució de la societat i la realització de les seves operacions es basen en sòlides raons empresarials i no tenen, per tant, com a propòsit principal l'obtenció d'aquests beneficis.

c) S'entén que les societats esmentades als articles 116-119 de la Llei de l'impost sobre societats espanyola, Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març «entitats de tinença de valors estrangers», no estan afectades per les limitacions imposades als subapartats a) i b) del paràgraf V del Protocol.

VI. Amb referència a l'article 17

El que disposa aquest article no és aplicable quan, d'acord amb el dret croat, el perceptor de la renda, resident de Croàcia, no estigui subjecte a tributació o hi estigui subjecte i exempt, en relació amb les rendes esmentades. En aquest cas, aquestes rendes poden tributar a Espanya.

VII. Interpretació del Conveni

S'entén que les disposicions del present Conveni que estiguin redactades seguint les respectives disposicions del Conveni model de l'OCDE sobre la renda i el patrimoni han de tenir, en termes generals, el mateix significat que l'expressat en els comentaris del model respecte d'aquestes. Els comentaris, amb les modificacions que sorgeixin quan correspongui, constitueixen un mètode d'interpretació del Conveni en el sentit de la Convenció de Viena sobre el dret dels tractats de 23 de maig de 1969.

Per donar fe de tot això, els signataris, degudament autoritzats a l'efecte, han signat el present Protocol.

Fet a Zagreb el 19 de maig de 2005 en dos originals, en les llengües espanyola, croata i anglesa; els dos textos són igualment autèntics. En cas de divergència entre qualsevol dels textos preval l'escrit en llengua anglesa.

Pel Regne d'Espanya,	Per la República de Croàcia,
<i>Miguel Ángel Moratinos Cuyaubé,</i>	<i>Ivan Šuker,</i>
Ministre d'Afers Exteriors i de Cooperació	Ministre de Finances

El present Conveni va entrar en vigor el 20 d'abril de 2006, data de la recepció de l'última notificació encreuada entre les parts en què es comuniquen el compliment dels respectius procediments interns, segons estableix l'article 27.

Es fa públic per a coneixement general.
Madrid, 4 de maig de 2006.—El secretari general tècnic,
Francisco Fernández Fábregas.

MINISTERI D'ECONOMIA I HISENDA

8939 *ORDRE EHA/1543/2006, de 19 de maig, per la qual es redueixen per al període impositiu 2005 els índexs de rendiment net aplicables en el mètode d'estimació objectiva de l'impost sobre la renda de les persones físiques per a les activitats agrícoles i ramaderes afectades per diverses circumstàncies excepcionals. («BOE» 122, de 23-5-2006.)*

Durant l'any 2005, el Govern ha aprovat diversos reials decrets llei en els quals es disposa que, atès l'informe del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, el Ministeri d'Economia i Hisenda pot autoritzar, amb caràcter excepcional, la reducció dels índexs de rendiment net als quals es refereix l'Ordre EHA/3902/2004, de 29 de novembre, per la qual es despleguen per a l'any 2005 el mètode d'estimació objectiva de l'impost sobre la renda de les persones físiques i el règim especial simplificat de l'impost sobre el valor afegit.

Aquests reials decrets llei són l'1/2005, de 4 de febrer, pel qual s'adopten mesures urgents per pal·liar els danys ocasionats en el sector agrari per les glaçades esdevingudes el mes de gener de 2005; el 6/2005, de 8 d'abril, pel qual s'estableix l'aplicació del Reial decret llei 1/2005, als danys ocasionats per les glaçades esdevingudes durant els mesos de febrer i març de 2005; el 10/2005, de 20 de juny, pel que s'adopten mesures urgents per pal·liar els danys produïts en el sector agrari per la sequera i altres adversitats climàtiques; i el 14/2005, de 2 de desembre, pel que s'adopten mesures urgents per reparar els danys causats per la tempesta tropical Delta a l'arxipèlag canari els dies 28 i 29 de novembre.

Així mateix, l'article 35.4.1 del Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat pel Reial decret 1775/2004, de 30 de juliol, estableix que quan el desenvolupament d'activitats econòmiques, a les quals sigui aplicable el mètode d'estimació objectiva, s'alteri per incendis, inundacions o altres circumstàncies excepcionals que afectin un sector o zona determinada, el ministre d'Economia i Hisenda pot autoritzar, amb caràc-

ter excepcional, la reducció dels signes, índexs o mòduls.

En aquest sentit, el Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació ha emès informe pel qual es posa de manifest que durant el 2005 s'han produït circumstàncies excepcionals en el desenvolupament de les activitats agrícoles i ramaderes, les quals es localitzen en determinades zones geogràfiques, que aconsellen fer ús de l'autorització que contenen l'esmentat article 35.4.1 del Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques, així com els reials decrets llei esmentats.

Per raons de més claredat per aplicar aquestes mesures s'ha optat per aprovar les reduccions en un únic annex, en què s'agrupen les reduccions per comunitats autònomes, províncies, àmbits territorials i activitats.

En virtut d'això, aquest Ministeri ha disposat:

Article 1. *Reducció dels índexs de rendiment net aplicables a les activitats agrícoles i ramaderes afectades per circumstàncies excepcionals.*

Els índexs de rendiment net aplicables el 2005 a les activitats agrícoles i ramaderes dutes a terme en els àmbits territorials definits a l'annex d'aquesta Ordre són els que conté el mateix annex.

Article 2. *Regularització per contribuents afectats.*

Els contribuents afectats per la reducció d'índexs de rendiment net que aprova aquesta Ordre que hagin presentat la declaració de l'impost sobre la renda de les persones físiques corresponent a 2005 poden regularitzar la seva situació presentant una sol·licitud de rectificació de la seva autoliquidació davant el delegat o administrador de l'Agència Estatal d'Administració Tributària competent per raó del domicili fiscal del contribuent, en els termes que preveu la disposició addicional tercera del Reial decret 1163/1990, de 21 de setembre, pel qual es regula el procediment per a la realització de devolucions d'ingressos indeguts de naturalesa tributària.

Aquestes sol·licituds de rectificació es poden presentar a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Ordre.

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

Aquesta Ordre entra en vigor el dia de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Els ho comunico perquè en tinguin coneixement i als efectes oportuns.

Madrid, 19 de maig de 2006.

SOLBES MIRA

Sr. Secretari d'Estat d'Hisenda i Pressupostos i Srs. Secretari General d'Hisenda, Director General de l'Agència Estatal d'Administració Tributària i Director General de Tributs.